

sufhi, ali pa v deshevniem vremenu prevezh mózhe dobi, in voda predolgo zhafa po verhu stojí, kér se v neprerahlano semljo odtezhi nemore. V plitvo preorani semlji se sad po redu ne vkorenini, ter vselej flabshi pridelke donefe, kakor na globoko preorani.

Kdor je dosdaj plitvo oral, naj sazhne, zhe mu semljishe perpusti, globokeji orati. Zhe nemore vsliga na enkrat storiti, naj poskusí v pervim letu eno, v drugim drugo njivo, in tako naprej globokeji orati. Kmalo se bo korista globokejiga oranja preprizhal, in sam sebi zhudil, de ni she sdavnej pred plitvo oranje sapustil in se globokejiga poprijel.

Opomniti pa moramo, de kdor sazhne njivo na novo globoko orati, mora to, zhe je le mogozhe, na jesen storiti, de se mertva perft, ktero drevó na verh vershe, zhes simo predela; naj jo pa pred setvo she enkrat ali dvakrat oberne in dobro pognojí.

Rovtarški.

Pogovor

kmetishkiga ozheta s svojim naravoslovja suzhenim finam, v meszu Malitravnju.

Šin. Kakó danef spet burja piha! V tem meszu pazu ref skorej nobeden dan ni bres mozhne sape.

Ozhe. Posébno letaf imamo vetrov dovelj. Povej, kje neki so tiste luknje, is kterih sapa pride?

Šin. Šapa ne pride is luknj, ampak isvira od pritisika in vezhi ali manjshgi goshave sraka (ljusta.)

Ozhe. Ali mar srak kaj pritisika, faj ga nizh ne zhutimo?

Šin. Srak na vsak prostor mozhno pritiska, desiravno ga ne zhutimo, sató kér je od vših strani ravnomeren.

Ozhe. Kakó mi bosf to dokasal?

Šin. Povejte mi kaj storite, kader hozhete vseti vina is foda sa pokusnjo?

Ozhe. Vsamem véhar (zug), ga pri véhi potisnem v vino, satisnem s palzam sgornjo luknjo in ga takó potegnem is foda. In ako hozhem naliti vina v steklo (glasch), prijenjam s palzam, de va-nj tèzhe; in kader je dofti vina v steklu, véhar spet samashim s palzam.

Šin. Ali pa véste, sakaj de vino ne istezhe is véharja, dokler sgornjo luknjo dershite samasheno?

Ozhe. Na to she nikoli nisim miflil.

Šin. To storí srakni pritisik. Kader véhar potisnite v sód, vino v njemu takó visoko naftopi, kakor globoko ga va-nj potisnete, zhe satisnete s palzam sgornjo luknjo, srak ne more od sgorej pritisikati na vino, pri spodnji odperi luknji pa pritisika s vso mozhjo in brani vinu istezhit is véharja. Zhe pa palz odmaknete, srak tudi pri sgornji luknji pritisne na vino, in vino savoljo svoje teshe istezhe is véharja.

Sato tudi pri sódih sabijajo véhe, kader jih hozhejo naftaviti, de srak od sgorej ne more takó mozhno na vino pritisikati, in vina pritisik pri spodnji luknji sóda ni tako mozhjan, kér ga srakov pritisik nasaj tlazhi.

Ozhe. Špet si mi eno rezh rasjasnil, ktere popred nisim vedil.

Šin. Tudi vremenik (srakomér) nam spri-zhuje od mozhniga srakoviga pritisika. Ali ste vi to orodje she kdaj vidili, ktero vreme kashe in ki ga ima skorej vsak mestnik pri hishi?

Ozhe. Šim ga ja vidil; fej ga ima tudi naš shupan, kamor ga hodimo gledat, predenj sazhnemo kofiti.

Šin. Ste tedaj tudi vidili, de vremenik obstoji is dolge, na sgornjim konzu sadelane, na spodnjim pa sakrivljene in odverte steklene zevi, ktera je nekoliko s shivim frebram nalita. Ali pa tudi véfte, sakaj de frebro v zevi tako visoko stojí, in pri spodnjim konzu vun ne gré, ako ravno je odpert?

Ozhe. Vezhkrat smo se she od tega modrovali, pa je nismo samogli istuhtati. Morebiti mi ti vesh povedati?

Šin. Is zevi vremenika se poprej, ko se frebro va-njo nalije, srak isshene, kar se na to visho sgodí, de se zev varno na ognju ogreje in se s gorkoto srak odpravi; takó postane v sgornjim konzu zevi nad frebrom prasen prostor bres vfiga sraka. Tedaj v spodnjim in odpertim konzu srak s vfo mozhjo pritiska na frebro, v sgornjim in bres sraknim konzu pa nizh ne pritiska; satorej srakov pritisik brani frebru v spodnjim konzu pasti in is zevi istezhi. Ako bi se pa v sgornjim konzu kaka luknjiza naredila, de bi srak samogel tudi od sgornjiga konza pritisikati, bi frebro prezej padlo in isteklo is zevi.

Ozhe. Pa to smo se pri vremeniku tudi vezhkrat modrovali, sakaj de frebro v njem pada, kader ima deshovati, in se vsdiguje, kader ima biti lepo vreme?

Šin. To isvira od vezhiga ali manjshiga srakoviga pritisika, ki pride od vezhi ali manjshgi stegljivofti in teshe sraka. Bolj ko je srak suh, bolj je tudi stegljiv in vezhi je tudi njegov pritisik, sató se frebro v zevi vsdiguje, in pomeni suh srak in lepo vreme. Bolj ko je pa srak mozhirn, manjshgi je njegova stegljivoft, manjshgi njegov pritisik; frebro pada, pomeni mokroto v sraku in deshevno vreme.

Ozhe. Sdaj bom she vedil febi in tudi fosédam raslagati to prikasen na vremeniku. De je pa srak tudi stegljiv in fkerzhljiv, mi she nizh nisi pokasal.

(Konec sledi.)

Kaj je storiti, kadar človeka stupena kača piči?

Kakó strašno je, če človeka stupena kača piči, so nam v poslednjih Novicah čast. gosp. Višnja-gorski žalostne prigodbo oznanili. Le nagla pomoc zamore človeka smerti oteti; zavoljo tega vam hočem povedati, kaj de je storiti, kadar se taka nesreča priméri.

Strup se mora iz rane odpraviti, de se v kri ne zaséde: to je perva in nar poglaviti reč. Zatorej se mora stup urno iz rane izmiti; nikdar pa, posebno če je kača globokeji svoje zobé pod kožo zasadila, se ne sme iz rane izbrisovati, kér bi se po takim ravnjanju stup vtegnil še bolj v rano spraviti.

Če je koža od zob stupene kače le malo oprasnjena in ne globoko ranjena, je nar boljši pomöcek:

pervič, de pičen človek z svojo vodó (scainico) rano dobro splahne, ali pa de mu kak drugi človek to storí. Če je pa navadna voda pri rokah, je tudi prav, z njo rano izmiti, tote premerzla voda za to ni dobra, kér rano vklip stisne in se potem stup v ranjeni luknjici lahkó zaséde. — Ko je rana na to vižo izprana, je drugič skerbeti, de kri, kolikor je mogoče, iz rane isteče in se potem takim stup do čistiga iz trupla spravi.

Zatorej se mora kri iz pičeniga uda, kolikor

je mogoče, z roko iztisniti ali izžmerti. Pri tem opravilu je pa treba vediti, de kri po žilah iz vsih udov nazaj k sercu tēče, zatorej se mora pičen ud vselej zgorej nad rano stiskati, nikoli pa spodej pod rano. Nad rano ali zgorej rane pa je to, kar je bližeji pri sercu. Ko na to vižo ud stiskamo dolgi proti rani ali izžmēmo, se bo kri iz rane cedila in z njostrup odpravil. — De kri iz rane še bolj tēče, se pičen ud nekoliko časa (kakih 5 minut) v gorki vodi derži. Ko bi pa bila serdita kača svoje strupene zobé bolj globoko v kožo zasadila, je treba rano, ko je na imenovanu vižo zmita bila, z tanjkim ojstrim nožem še en malo bolj razparati, de se ostrupnjena kri nikjer ne zaséde, ampak ložeji vun tēče. Globokeji pa ko poldrugoto čerto (linijo) ni treba rane nikoli predrečti, kér po storjenih skušnjah gad svojih zob globokeji pod kožo vbosti nemore.

Dober pomoček v sili je tudi, strup iz rane berž ko je kača pičila, z ustmi izsēsati in izpljuniti, zakaj kačji strup človeku clo nič ne škodje, če le ne pride v ranjeno kožo. Pri sesanju se mora le na to paziti, de znablji in usta nikjer niso ranjene ali razpokane, de jih strup ne oskruni.

Ko je strup potem takim na eno ali drugo vižo odpravljen, je pa še potreba, de se ostrupnjena rana izžge in strup do dobriga pokonča, kar se takó le storí:

Vlij neke kaplje hudičeviga olja (Vitriolöhl) ali salmjakovca (Salmiakgeist) na rano; ali poštipaj rano z smodníkam (pulfram) in ga na nji sožgi; ali vzemi razbeljeno železno iglico ali kak žebelj, ali pa živo oglje in celo rano z njim dobro ožgi.

To storivši, pomaži cel ud z lanenim ali laškim oljem in ga nekoliko časa nad žerjavco derži, de se prisad uda ne prime.

Dobro je tudi razun tega pičenemu človeku bez goviča čaja (teja) piti dati, kterimu se po starosti človeka kake 3, 5, 8 ali 10 kapljic salmjakovca pridene; kolikor kapljic salmjakovca, toliko žljic čaja se mora vzeti in to vsako uro skozi celi dan ponavljati.

Z tem ravnanjem boste storili, kar je nar bolji, dokler vam zdravnik *), po kateriga brez zamude pošlite, na pomoč ne pride.

Dr. Bleiweis.

Oznanilo

novih, za vse Slovenske domoródce imenitnih bukev.

(Konec.)

Od te resnice vsi prepričani učeni Slavjani, naj si, kolikor le naj več morejo, prizadévajo

1. staroslovensko gramatiko ino besednik polniti ino

2. slavjanske naréčja razjasniti, edno druge mu primériti ino približati ino takó pravim domorodcem uk obuditi ino polegötiti.

Kar 1. zadéne, se po svoji vésti dolžen mislim, té le zlate knjige imenovati:

*) Zdravniki so te pomočke po večih skušnjah nar bolj potrdili:

R. Sapon. hispan. alb. gr. tria, Solve in Spirit. Vini alcohol. unc. una, Filtra et adde Accid. succin. drach. semis, Liquor. Ammon. caust. unc. duas. Perpetua agitatione miscantur, usquedum colorem lacteum aquisiverint. D. S. 15—20 Tropfen täglich mit Wasser oder Thee. (*Aqua Lucia*). Ali

B. Chlorin. liquid. unc. unam Aquæ destill. unc. quatuor Syrupi simpl. unc. unam. M. D. ad vitrum charta nigra obiectum. Sig. 2stündlich 1 Eßlöffel.

a. Očaka Slavjanskega pismenstva: *Josephi Dobrowsky „Institutiones linguae Slavicæ dialecti veteris. Vindobonæ 1822.“* To necénljivo délo se mi vidi, ko béli svit in ko rumeno solnce na širokem nebu Slavjanstva.

b. K tej se pridruži še druga, onó dopolnjujōča knjiga učenega Krajnca Kopitarja „*Glagolita Clozianus. Vindobonæ 1836,*“ za nas Slovence posebno zavzétna.

c. K téma dvéma se pak prileže, kakor vénec na glavo, gori oznájenja knjiga gosp. Dohtarja Miklošiča: „*Radices*“ etc.

Kar sé pak 2. dotiče, da bi se domorodci drugih slavj. naréčij brez težave učili, so nam slavni učeni Slavján, gosp. Dr. J. P. Jordan vrednik glasovitega časopisa „*Jahrbücher für Slaw. Literatur, Kunst und Wissenschaft*“, pomoč obljubili, kér so sklenili, sčasoma za vse Slavjanske naréčja kratke gramatike, krestomatije ino potrében besednik v posameznih zvezkih sila zlo po céni izdávati — ino užé je 1. děl za 1 goldinar na svetlem: *Die Pohlnische Sprache in kurzer Grammatik, Chrestomathie und dem nöthigen Wörterverzeichnisse, von Dr. J. P. Jordan, Professor der Slaw. Sprache und Literatur an der Universität Leipzig. 1845.* *) Ta knjiga je prav dobra ino vsa po sedanjih potrébah.

Zrano tega prosim sl. Vredništvo naših ljubih Novic, da bi po priložnosti *predgovor* **) te Jordanova knjige v nje vtipniti dalo, kar bi marsikteriga Slovenca spodbodlo, si počasoma knjige za vse Slavjanske naréčja v majhni cénosti napraviti.

V Fr—mu 8. dan Malitravna 1845.

Cafov.

*) Po vrednosti že v 48. listu lanjskiga tečaja oznanjena knjiga.
**) Predgovor pohvaljene knjige se takó le glasi:

Das täglich zunehmende Interesse an der Slawenwelt hat in immer weitern Kreisen das Bedürfniss erzeugt, die slawischen Sprachdialekte kennen zu lernen. Der Verfasser hat sich daher entschlossen, demselben nach seinen Kräften und nach seiner besten Einsicht abzuholzen. Zwar fehlt es nicht an Lehrbüchern der hervorstechendsten slawischen Sprachzweige; allein theils stehen sie noch weit entfernt von der gegenwärtigen Höhe der slawischen Sprachforschung (besonders hinsichtlich der Verba, auf deren Auseinandersetzung wir daher vorzüglich verweisen), theils sind sie nach Methoden eingerichtet, bei denen man vor Regeln nicht zur Sprache selbst und zu ihrem Geiste kommt; endlich, wenn sie auch noch so gut sind, haben sie doch alle den gemeinsamen Mangel, dass sie jeden Sprachdialekt als eine Sprache für sich betrachten, ohne Beziehung zu den Uebrigen und ohne die Vortheile anzuwenden, die eine solche Beziehung bringen kann. Niemand aber hat sich bisher die Mühe gegeben, alle diese Dialekte nach einem einzigen Principe zu behandeln, eine gleichmässige, symmetrische Erlernung derselben möglich zu machen. Eine solche ist von grösster Wichtigkeit für Lehranstalten, deren Zöglinge mehrere solche Dialekte nach einander lernen wollen; die Hälfte der Arbeit wird durch diese Symmetrie allein schon abgekürzt. Darum wird der Verfasser alle slawischen Dialekte nach einander gleichmässig bearbeiten, und auch über die böhmische, lausitzisch-wendische, krainerisch-wendische (sowencische), illyrische, serbische, bulgarische und russische Sprache eigene, dem vorliegenden in Form und Inhalt ähnliche Leitfaden herausgeben.

Jedes solche Bändchen soll zunächst eine kurze Uebersicht der grammatischen Formen geben, dann kurze Auszüge aus guten Schriftstellern, etwa drei Druckbogen, so wie das Verzeichniss aller der in den Auszügen vorkommenden Wörter, mit den vielleicht nöthigen Erklärungen enthalten; auch soll stets ein grösserer oder einige kleinere Artikel in das Deutsche übersetzt werden, damit der Anfänger sich an den slawischen Sprachgenius gewöhne.

Ob wir später im Stande sein werden, auch noch systematische Tabellen über die Formen aller slawischen Dialekte, so wie Anleitungen zur Erlernung der slawischen Sprache